

[Ministeren for offentlige arbejder]

dette felt. Det er rationelle tekniske og økonomiske overvejelser, der må ligge til grund for at påtage sig en given opgave.

Bertel Haarder (V):

Jeg har en rettelse til referatet. Jeg tror, jeg kom til at sige glasfibre; det er optiske fibre, men det er, hvad der sker, når man følger den prisværdige regel ikke at tage manuskript med herop.

Jeg tror, vi kan konkludere for det første, at der i salen er et stort flertal for, at Jydsk Telefon kan køre med sine optiske fibre. For det andet, at branchen kan være sikker på, at ud over, at telefonselskaberne nu selvfølgelig kan tilbyde en mere moderne teknik og derved sandsynligvis vil udkonkurrere den private branche på visse områder, bliver der ikke lavet ministerielle forbud mod, at man i store dele af landet fortsat kan oprette fællesantenneanlæg, hvis der er nogen, der vil købe dem. Selvfølgelig må de tage risikoen for, at de ved en henvendelse til telefonselskabet får at vide: ja men om tolv år er der lyslederkabler. Så må man afgøre, om man vil vente på dem eller man vil have fællesantenneanlæg allerede nu. Jeg forstår på ministerens ord og også de nik, der her kom, at det er rigtigt opfattet, og så kan vi oven i købet konkludere, at branchens frygt for med ét slag at blive sat ud af kraft over hele landet er ubegrundet, at den får god tid til at arbejde videre i store dele af landet og at få overflyttet sine ressourcer til andre serviceydelser og leverancer i de kommende år. Jeg vil slutte med en tak for, at de to ministre ikke har benyttet en lejlighed, der ellers kunne være fristende, til at blande alle mulige andre ting vedrørende radioloven ind i dette her, sådan at vi kan få dette ekspederet og i øvrigt kan udskyde de stridigheder, vi har. Det var en stor tak, jeg her havde.

Janne Normann (RV):

Jeg er desværre ikke blevet spurgt beroliget af kulturministerens svar på, hvem der skulle lave disse programmer. Tværtimod er jeg blevet lidt mere urolig, for kulturministeren henviste til lokale kræfter – og det er udmærket; der skal selvfølgelig være lokale kræfter indblandet – men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den sikreste måde at slå et godt projekt i stykker på er ved at lade nogle

uprofessionelle lave det. Det er ikke nogen hentydning til, at man sandelig nu skal kontakte Journalistforbundet – det skal såmænd nok komme og blande sig selv – men det er altså en alvorlig advarsel mod at tro, at man bare populært sagt kan lægge mikrofonen ud til lokalbefolkningen og sige: værsgo at lave radio, og så tro, at det bliver et eksperiment, vi kan få glæde af. Jeg er bange for, at det vil være dræbende for eksperimentet, og jeg vil advare imod det.

Jeg håber, at kulturministeren i dag vil gøre lidt mere rede for, hvordan programmerne er tænkt udformet; det er aldeles afgørende.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Hr. Søren Hansen sagde i sit indlæg noget om, at vi nu havde en mulighed for at tilgode lyddaviser for svagtseende, og ministeren var inde på det samme i sin tale. Det kan godt bekymre mig noget i hvert fald, for hvis det skal ind under dette lovforslag med 1 mill. kr. om året, vil jeg godt se, hvor lydaviserne bliver af i det spektrum, hvor der ikke er afsat flere penge.

Jeg tror, vi skal satse meget på, at de projekter, der kommer op at stå, får tilstrækkelige midler. Vi kunne se fra Farumprojektet sidste gang, at de siger, at hvis de skal fortsætte, forudsætter det mindst to fuldtidsmedarbejdere. Der er altså ikke meget at gøre det med, hvis man med den ene million kroner, der skal laves lokalradio for, også skal tilgode lyddavissiden. Derfor vil jeg advare meget imod, at man siger: nu har man taget det forslag ind, så nu er det tilgodeset.

En anden bekymring, man kan have, er, at der nu skal gå en 3-årig periode med eksperimenter, hvorefter det skal overgå til mediekommissionen, som så skal prøve at udarbejde et mere varénde forslag på området, måske i forbindelse med en helt ny radiolov. Det vil altså sige, at der kan gå 4–5 år, inden vi får en ny radiolov. Det synes jeg også kan være temmelig bekymrende.

Søren Hansen (S):

Når jeg nævnte spørgsmålet om den særlige nyhedsformidling til blinde og svagtseende, hænger det sammen med, at vi her har en mulighed for at få en langt mere praktisk måde at løse den opgave på end ved at skul-